

ANDRA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 20 JANUARI

Läsning

1 Sam 15:16–23

Samuel sade till Saul: »Stanna nu upp, så vill jag förkunna för dig vad Herren i natt har sagt till mig.« Han sade till honom: »Tala.« Samuel sade: »Se, fastän du var obetydlig i dina egna ögon, har du blivit ett huvud för Israels stammar, ty Herren smorde dig till kung över Israel. Och Herren sände dig iväg och sade: 'Gå och tillspilloge amalekiterna, de syndarna, och strid mot dem, tills du har tillintetgjort dem.' Varför har du då inte hört Herrens röst utan kastat dig över bytet och gjort vad ont är i Herrens ögon?«

Saul svarade Samuel: »Jag har ju hört Herrens röst och gått den väg på vilken Herren har sänt mig. Jag har fört hit Agag, Amaleks kung, och gett Amalek till spillo. Men folket tog av bytet får och fäkreatur, det bästa av det tillspillogivna, för att offra det åt Herren, din Gud, i Gilgal.«

Då sade Samuel: »Menar du att Herren har samma behag till brännoffer och slaktoffer som till att man hör Herrens röst? Nej, lydnad är bättre än offer, och hörsamhet bättre än det feta av vädurar. Ty motsträvighet är trolldomssynd, och motspänstighet är avguderi och husgudsdyrkan. Eftersom du har förkastat Herrens ord, har han också förkastat dig, och du skall inte längre vara kung.«

Responsoriepsalm

Ps 50:8–9, 16bc–17, 21, 23 (R. 23b)

R. Jag skall låta er se min frälsning.

Jag vill inte straffa dig för dina offer,
dina brännoffer har jag alltid inför mig.
Men jag tar inte emot tjurar ur ditt hus
eller bockar ur dina fållor. R.

»Hur kan du tala om mina stadgar
och föra mitt förbund på tungan,
du som hatar tuktan
och vänder ryggen åt mina ord? R.

Så gör du, och jag tiger,
och nu tror du att jag är som du.
Den som offerar lovets offer, han ärar mig,
och den som ger akt på sin väg,
honom skall jag låta se min frälsning.« R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,

och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Mark 2:18–22

Johannes lärjungar och fariseerna fastade. Då kom några och frågade Jesus: »Varför fastar Johannes lärjungar och fariseernas, men inte dina lärjungar?» Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopgästerna fasta medan brudgummen är hos dem? Så länge de har brudgummen hos sig kan de inte fasta. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den dagen är inne kommer de att fasta. Ingen syr fast en bit okrympt tyg på ett gammalt plagg. Då sliter ju det nya tyget med sig av det gamla och det blir en värre reva. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då spränger vinet säckarna, och både vinet och säckarna förstörs. Nej, nytt vin slår man i nya säckar.«

TISDAG DEN 21 JANUARI

Läsning

1 Sam 16:1–13

Herren sade till Samuel: »Hur länge tänker du sörja över Saul? Jag har ju förkastat honom, ty jag vill inte längre att han skall vara kung över Israel. Fyll ditt horn med olja och ge dig iväg. Jag vill sända dig till betlehemiten Isai, ty en av hans söner har jag utsett till kung åt mig. Men Samuel sade: »Hur skall jag kunna gå dit? Om Saul får höra det, så dräper han mig.« Herren svarade: »Ta en kviga med dig och säg: 'Jag har kommit för att offra åt Herren.' Sedan skall du inbjuda Isai till offret, och jag skall då själv låta dig veta vad du bör göra, och du skall smörja åt mig den jag nämner för dig.«

Samuel gjorde vad Herren hade sagt och kom så till Bet-Lehem. Men när de äldste i staden fick se honom, blev de förskräckta och frågade: »Allt står väl rätt till?» Han svarade: »Ja. Jag har kommit för att offra åt Herren. Helga er och kom med mig till offret.« Och han helgade Isai och hans söner och inbjöd dem till offret.

När de nu kom dit och han fick se Eliab, tänkte han: »Förvisso står Herrens smorde här inför honom.« Men Herren sade till Samuel: »Se inte på hans utseende och på hans högväxta gestalt, ty jag har förkastat honom. Ty det är inte som en människa ser. En människa ser på det som är för ögonen, men Herren ser till hjärtat.«

Då kallade Isai på Abinadab och lät honom gå fram för Samuel. Men han sade: »Inte heller denne har Herren utvalt.« Då lät Isai samma gå fram. Men han sade: »Inte heller denne har Herren utvalt.« På detta sätt lät Isai sju av sina söner gå fram för Samuel. Men Samuel sade till Isai: »Herren har inte utvalt någon av dessa.« Och Samuel frågade Isai: »Är detta alla ynglingarna?» Han svarade: »Ännu återstår den yngste, men han går nu i vall med fåren.«

Då sade Samuel till Isai: »Sänd bud och hämta hit honom, ty vi skall inte sätta oss till bords, förrän han kommer hit.« Då sände han bud och lät hämta honom. Och han var ljuslätt och hade vackra ögon och ett behagfullt utseende. Och Herren sade: »Stå upp och smörj honom, ty denne är det.« Då tog Samuel sitt oljehorn och

smorde honom mitt ibland hans bröder. Och Herrens Ande kom över David, från den dagen och i fortsättningen. Sedan stod Samuel upp och gick till Rama.

Responsoriepsalm

Ps 89:20–22, 27–28 (R. 21a)

R. Jag har funnit min tjänare David.

Herre, du sade en gång i en syn till dina fromma:
»Jag har lagt hjälp i en hjältes hand,
jag har upphöjt en yngling ur folket. R.

Jag har funnit min tjänare David
och smort honom med min heliga olja.
Min hand skall stadigt vara med honom,
och min arm skall styrka honom. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Ja, jag skall göra honom till den förstfödde,
till den högste bland konungarna på jorden.« R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17–18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Mark 2:23–28

En sabbat tog Jesus vägen genom sädesfälten, och lärjungarna började rycka av ax medan de gick. Då sade fariseerna till honom: »Varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?« Han svarade: »Har ni aldrig läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga och inte hade något att äta? Han gick in i Guds hus — det var när Evjatar var överstepräst — och åt upp skådebröden som inga andra än prästerna får äta, och gav också dem som var med honom.« Och Jesus sade till dem: »Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten. Alltså är Människosonen herre också över sabbaten.«

ONSDAG DEN 22 JANUARI

Läsning

1 Sam 17:32–33, 37, 40–51

David sade till Saul: »Må ingen låta sitt mod falla. Din tjänare vill gå bort och slåss mot denne filisté.« Saul sade till David: »Inte kan du gå bort mot denne filisté och strida mot honom. Du är ju endast en yngling, och han är en stridsman allt ifrån ungdomen.« Och David sade vidare: »Herren, som räddade mig undan lejon och björn, han skall också rädda mig undan denne filisté.« Och han tog sin stav i handen

och valde ut åt sig fem släta stenar ur bäcken och lade dem i sin herdeväska och vid bröstet och tog sin slunga i handen. Därefter gick han fram mot filistéen.

Filistéen gick framåt och kom David allt närmare, och hans sköldbärare gick framför honom. Då nu filistéen såg upp och fick se David, föraktade han honom. Ty denne var ännu en yngling, ljuslätt och grann. Och filistéen sade till David: »Menar du att jag är en hund, eftersom du kommer mot mig med käppar?« Och filistéen förbannade David, genom att han svor vid sina gudar. Sedan sade filistéen till David: »Kom hit till mig, så skall jag ge ditt kött åt himmelens fåglar och åt markens djur.«

David svarade filistéen: »Du kommer mot mig med svärd och spjut och lans, men jag kommer mot dig i Herren Sebaots namn, hans som är Gud för Israels här, den här som du har smädat. Herren skall denna dag överlämna dig i min hand, så att jag skall slå ned dig och ta ditt huvud av dig, och jag skall denna dag ge de filisteiska krigarnas döda kroppar åt himmelens fåglar och åt jordens vilda djur. Så skall alla länder erfara att Israel har en Gud. Och hela denna skara skall erfara att det inte är genom svärd och spjut som Herren ger seger. Ty striden är Herrens, och han skall ge er i vår hand.«

När då filistéen gjorde sig redo och gick framåt och närmade sig David, sprang David snabbt fram mot hären, filistéen till mötes. Och David stack sin hand i väskan och tog ur den en sten och slungade och träffade filistéen i pannan. Och stenen trängde in i pannan, så att han föll omkull med ansiktet mot jorden. Så övervann David filistéen med slunga och sten och slog filistéen till döds, utan att David därvid hade något svärd i sin hand. Sedan sprang David fram och ställde sig bredvid filistéen och fattade i hans svärd. Och när han hade dragit det ur skidan, gav han honom dödsstöten och högg av hans huvud med det. När filistéerna nu såg att deras kämpe var död, flydde de.

Responsoriepsalm

Ps 144:1-2, 9-10 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
han som lär mina armar att kriga,
mina händer att strida. R.

Han är mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt,
han som lägger folken under mina fötter. R.

Gud, en ny sång vill jag sjunga till din ära,
till tiosträngad harpa vill jag prisa dig,
dig som ger seger åt kungarna
och räddar din tjänare David. R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 3:1-6

Vid den tiden gick Jesus till synagogan och där satt en man som hade en förtvinad hand. Folket höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota honom på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Han sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom fram.« Sedan frågade han dem: »Vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att döda?« De teg. Då såg han på dem fylld av vrede och sorg över att de var så förstockade. Och till mannen sade han: »Håll fram handen.« Han höll fram den, och den blev bra igen. Men fariseerna gick bort och började genast överlägga med Herodes anhängare om hur de skulle röja Jesus ur vägen.

TORSDAG DEN 23 JANUARI

Läsning

1 Sam 18:6-9; 19:1-7

När folket kom hem, då David återvände, efter att ha slagit ned filistéen, gick kvinnorna ut från alla Israels städer, under sång och dans, för att möta kung Saul med jubel, med pukor och trianglar. Och kvinnorna sjöng med glädje så här: »Saul har slagit sina tusen men David sina tio tusen.« Då blev Saul mycket vred, ty det talet retade honom, och han sade: »Åt David har de gett 10 000, och åt mig har de gett 1 000. Nu fattas honom bara kungadömet.« Och Saul såg med onda ögon på David från den dagen och i fortsättningen.

Saul talade med sin son Jonatan och med alla sina tjänare om att döda David. Men Sauls son Jonatan var David mycket tillgiven. Därför talade Jonatan om detta för David och sade: »Min fader Saul försöker döda dig. Ta dig alltså till vara i morgon och håll dig gömd på någon plats där du kan vara dold. Men själv vill jag gå ut och ställa mig bredvid min fader på marken, där du är, och jag vill tala om dig med min fader. Om jag då märker något, skall jag sedan tala om det för dig.«

Jonatan talade till Davids bästa med sin fader Saul och sade till honom: »Kungen må inte förbryta sig mot sin tjänare David, ty han har inte förbrutit sig mot dig, utan vad han har gjort har varit till stor nytta för dig. Han tog ju sin själ i sin hand och slog ned filistéen, och Herren gav så hela Israel en stor seger. Du har själv sett det och glatt dig åt det. Varför skulle du då begå synd mot oskyldigt blod genom att döda David utan orsak?« Saul lyssnade till Jonatans ord. Och Saul svor: »Så sant Herren lever, han skall inte dödas.« Sedan kallade Jonatan David till sig. Och Jonatan talade om för honom allt som hade blivit sagt. Därefter förde Jonatan David till Saul, och han var i hans tjänst som förut.

Responsoriepsalm

Ps 56:2-3, 9-13 (R. 5bc)

R. Jag förtröstar på Gud och skall inte frukta.

Var mig nådig, Gud, ty människor står mig efter livet,
mina fiender plågar mig dag efter dag.
Mina förföljare står mig dagligen efter livet,
många strider mot mig i högmod. R.

Du har räknat min flykts dagar.
Samla mina tårar i din lägel,
skriv dem i din bok. R.

Då måste mina fiender vika tillbaka när jag ropar.
Jag vet att Gud står mig bi.
Jag prisar Guds ord,
jag prisar Herrens ord. R.

Jag förtröstar på Gud och skall inte frukta.
Vad kan människor göra mig?
Jag har löften att infria till dig,
Gud, jag vill infria dem med lovoffer. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Mark 3:7-12

Vid den tiden drog Jesus sig undan mot sjön tillsammans med sina lärjungar. En massa människor från Galileen följde med, men också från Judeen, Jerusalem och Idumeen och från andra sidan Jordan och från trakten kring Tyros och Sidon kom människor i massor till honom, när de hörde talas om allt han gjorde. Han sade åt sina lärjungar att ha en båt till reds, så att han slapp bli trängd av folkmassan. Han hade botat många, och nu kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom. Och när de orena andarna såg honom, föll de ner för honom och ropade: »Du är Guds son.« Men han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var.

FREDAG DEN 24 JANUARI

Läsning

1 Sam 24:3-21

Saul tog 3 000 män, utvalda ur hela Israel, och drog iväg för att söka efter David och hans män på Stenbocksklipporna. Och när han kom till boskapsgårdarna vid vägen, fanns där en grotta. Då gick han dit in för något avsides bestyr. Men David och hans män satt längst inne i grottan. Då sade Davids män till honom: »Se, detta är den dag

om vilken Herren har sagt till dig: Jag vill nu ge din fiende i din hand, så att du får göra med honom vad du finner för gott.« Då steg David upp och skar i smyg av en flik på Sauls mantel. Men därefter slog Davids samvete honom, därför att han hade skurit av fliken på Sauls mantel. Och han sade till sina män: »Må Herren låta det vara fjärran ifrån mig att jag skulle göra detta mot min herre, mot Herrens smorde, att jag skulle räcka ut min hand mot honom. Han är ju Herrens smorde.« Och David höll sina män tillbaka med stränga ord och tillät dem inte att överfalla Saul.

Men när Saul hade stigit upp och gått ut ur grottan och fortsatt sin färd, då steg också David upp och gick ut ur grottan och ropade efter Saul: »Min herre kung!« När då Saul såg sig om, böjde David sig ned med ansiktet mot jorden och bugade sig. Och David sade till Saul: »Varför hör du på sådana människors ord, som säger att David söker din olycka? Du har ju i dag med egna ögon sett hur jag skonade dig, när Herren i dag hade gett dig i min hand i grottan och man uppmanade mig att dräpa dig. Jag tänkte: 'Jag vill inte räcka ut min hand mot min herre. Han är ju Herrens smorde.' Se själv, min fader, ja, se här fliken av din mantel i min hand. Ty därav att jag skar av fliken på din mantel men inte dräpte dig, må du märka och se att jag inte har velat göra något ont eller begå något brott och att jag inte har förbrutit mig mot dig, fastän du försöker att ta mitt liv. Herren skall döma mellan mig och dig, och Herren skall hämnas mig på dig, men min hand skall inte röra dig. Det är som det gamla ordspråket säger: 'Från de ogudaktiga kommer vad ogudaktigt är.' Därför skall min hand inte röra dig. Efter vem har Israels kung dragit ut? Efter vem är det du jagar? Efter en död hund, efter en enda liten loppa? Så må då Herren vara domare och döma mellan mig och dig. Må han se till detta och utföra min sak, ja, må han döma mig fri från din hand.«

När David hade talat dessa ord till Saul, sade Saul: »Det är ju din röst, min son David.« Och Saul brast i gråt. Och han sade till David: »Du är rättfärdigare än jag, ty du har bevisat mig gott, medan jag har bevisat dig ont. Du har i dag låtit mig se din godhet mot mig, genom att du inte har dräpt mig, fastän Herren hade överlämnat mig i din hand. Ty när någon träffar på sin fiende, brukar han då låta honom gå sin väg i ro? Må Herren löna dig med sitt goda för vad du denna dag har gjort mig. Och nu vet jag säkert att du skall bli kung och att Israels kungadöme skall förbli i din hand.«

Responsoriepsalm

Ps 57:2-4, 6, 11 (R. 2a)

R. Var mig nådig, Gud, var mig nådig.
Var mig nådig, Gud, var mig nådig,
ty till dig tar min själ sin tillflykt.
Under dina vingars skugga vill jag ta min tillflykt,
till dess att det onda är förbi. R.

Jag ropar till Gud den Högste,
till Gud, som står mig bi.
Han skall sända hjälp från himmelen
när mina fiender smädar mig.
Gud skall sända sin nåd och sin trofasthet. R.

Upphöjd vare du, Gud, över himmelen,
må din ära sträcka sig över hela jorden!
Ty din godhet når ända upp till himmelen,
din trofasthet ända till skyarna. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Mark 3:13–19

Vid den tiden gick Jesus upp på berget och kallade till sig några som han hade utvalt, och de kom till honom. Han utsåg tolv som skulle följa honom och som han skulle skicka ut att predika och ha makt att driva ut demonerna. Och de tolv han utsåg var: Simon, som han gav namnet Petrus, Sebedaios son Jakob och Jakobs bror Johannes, vilka han gav namnet Boanerges, det vill säga Åskans söner, vidare Andreas, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

LÖRDAG DEN 25 JANUARI

PAULUS OMOVÄNDELSE

Fest

Läsning

Apg 22:3–16

Paulus sade till folket i Jerusalem: »Jag är själv jude, född i Tarsos i Kilikien men uppfostrad här i staden. Hos Gamaliel har jag fått grundlig undervisning i vår fäderneärvda lag. Jag har kämpat för Guds sak lika ivrigt som ni alla gör i dag. Jag har varit dödsfiende till Vägen och tagit fast både män och kvinnor och satt dem i fängelse. Det kan översteprästen och hela rådet intyga. Av dem fick jag med mig brev till våra bröder i Damaskus och reste dit för att också där fångsla folk och föra dem till Jerusalem, där de skulle få sitt straff.

Men under färden, då jag närmade mig Damaskus, omgavs jag plötsligt mitt på dagen av ett bländande ljussken från himlen. Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: 'Saul, Saul, varför förföljer du mig?' Jag frågade: 'Vem är du, herre?' Han svarade: 'Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.' De som var med mig såg ljuset men hörde inte rösten som talade till mig. Jag frågade: 'Vad skall jag göra, herre?' Och Herren svarade: 'Gå genast till Damaskus. Där skall du få veta allt som du har utsetts att göra.' Eftersom strålglansen hade gjort mig blind, fick mina följeslagare leda mig vid handen, och så kom jag fram till Damaskus.

Ananias, en from och lagtrogen man som hade gott namn om sig bland alla judarna i staden, kom till mig, ställde sig vid min sida och sade: 'Saul, min

broder, öppna dina ögon och se!' Och strax kunde jag se honom. Han sade: 'Våra fäders Gud har utvalt dig till att få kunskap om hans vilja, till att se den Rättfärdige och till att höra hans röst. Du skall bli hans vittne och berätta för alla människor vad du har sett och hört. Tveka inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder.' »

eller:

Läsning

Apg 9:1-22

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?» Han frågade: »Vem är du, herre?» – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna.

Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son. Alla som hörde honom häpnade och sade: »Var det inte han som i Jerusalem ville förgöra alla som åkallar Jesu namn? Har han inte kommit hit för att gripa dem och ställa dem inför översteprästerna?» Men Saul uppträdde med allt större kraft och gjorde judarna i Damaskus svarslösa när han bevisade att Jesus är Messias.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Mark 16:15-18

Vid den tiden uppenbarade sig Jesus för de elva och sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

TREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 26 JANUARI

Första läsningen

Jes 9:1b-4

Om den förste slog bara lätt mot Sebulons land och Naftalis land, så har den siste slagit med full kraft västerut, mot landet på andra sidan Jordan, mot de främmande folkens område.

Det folk som vandrar i mörkret
ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkrets land
strålar ljuset fram.
Du låter jublet stiga,
du gör glädjen stor.
De gläds inför dig
som man gläds vid skörden,
som man jublar när bytet fördelas.
Oket som tyngde dem,
stången på deras axlar,
förtryckarens piska
bryter du sönder,
som den dag då Midjan besegrades.

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 4, 13–14 (R. 1a)

När resporsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 625. När den läses används följande text

R. Herren är mitt ljus och min räddning.

Herren är mitt ljus och min räddning,
vem skulle jag frukta?
Herren är ett värn för mitt liv,
vem skulle jag bäva för? R.

Ett enda ber jag Herren om,
detta begär jag:
att få vara i Herrens hus
varje dag i mitt liv
för att se Herrens ljuvlighet
och söka svar i hans tempel. R.

Jag är viss om att möta Herrens godhet
här i de levandes land.
Hoppas på Herren!
Var stark, fatta mod
och hoppas på Herren! R.

Andra läsningen

1 Kor 1:10–13, 17

I vår herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att vara överens och inte dela upp er i olika läger, utan återigen stå eniga i tankar och åsikter. Av Chloes folk har jag nämligen fått höra, mina bröder, att det förekommer motsättningar bland er. Vad jag menar är att ni alla säger: »Jag hör till Paulus«, eller »Jag hör till Apollos«, eller »Jag hör till Kefas«, eller »Jag hör till Kristus«. Har Kristus blivit delad? Var det kanske Paulus som korsfästes för er, eller var det i Paulus namn ni döptes? Kristus har inte sänt mig för att döpa utan för att förkunna budskapet, men inte med en vältalares vishet: det skulle göra Kristi kors till tomma ord.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Matt 4:12–23

När Jesus hörde att Johannes hade blivit fängslad vände han tillbaka till Galileen. Han lämnade Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons och Naftalis land, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas:
Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen

– *folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.* Från den tiden började Jesus förkunna: »Omvänd er. Himmelriket är nära.«

När han vandrade utmed Galileiska sjön fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas. De stod vid sjön och fiskade med kastnät, för de var fiskare. Han sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«, och de lämnade genast sina nät och följde honom. När han gick vidare fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, sitta tillsammans med sin far Sebedaios i båten och göra i ordning sina nät. Jesus kallade på dem, och genast lämnade de båten och sin far och följde honom.

Han vandrade omkring i hela Galileen och undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 4:12-17

När Jesus hörde att Johannes hade blivit fängslad vände han tillbaka till Galileen. Han lämnade Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons och Naftalis land, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen* – *folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.* Från den tiden började Jesus förkunna: »Omvänd er. Himmelriket är nära.«